

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen ügy tárgyát képező határozat ugyanaz, mint a T-11/06. sz., Tabacchi kontra Bizottság ügyé. A felperes vonatkozásában ez a határozat azt állította, hogy az Alliance One International társaság mint a Transcatabot utoljára ellenőrző vállalkozás, egyetemlegesen felelős.

Állításának alátámasztására a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság:

- jogban való tévedést követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy az Alliance One International felelős a Transcatab magatartásáért. Az alperes elsősorban a bizonyítási teherre vonatkozó elveket sértette meg, nem bizonyította az Alliance One International által gyakorolt befolyást, következésképpen túllépte az árbevétel 10 %-os határát;
- tévedett, amikor nagyon súlyosnak, és nem súlyosnak minősítette a szóban forgó jogsértést, mivel a megegyezés gyakorlatilag nem volt hatással az érintett piacra, a szomszédos piacra és a fogyasztóra, az érintett földrajzi piac kiterjedése pedig csekély volt;
- megsértette az arányosság és az egyenlő bánásmód elvét, mivel a büntetés alapjául 10 millió eurónyi összeget határozott meg;
- különbséget kellett volna tennie az 1995–1998 közötti időszakban és az ezt követő időszakban tanúsított magatartások között, és meg kellett volna állapítania, hogy a Transcatab csak az előbbiekre vonatkozásában felelős. Mivel úgy ítélte meg, hogy a felperes felelős az 1999–2002 közötti időszakban tanúsított magatartásokért is, a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód elvét, mert a társulások tekintetében enyhítő körülményként ismerte el a nem egyértelmű jogi szabályozást, de a feldolgozók tekintetében nem alkalmazta ezt az enyhítő körülményt.
- megsértette a *non bis in idem* elvét, mivel a Transcatabra és a többi feldolgozóra, először mint az Associazione professionale Trasformatori Tabacchi Italiani tagjaira, másodszor pedig mint egyes feldolgozókra rótt ki büntetést;
- tévedett, amikor a felperes által megjelölt valamennyi enyhítő körülményt – mint együttműködését, azt, hogy nem alkalmazta a megegyezéseket, illetve ezeket megszakította, vagy a magatartások jogsértő jellege körüli kétségek meglétét – alkalmazhatatlannak minősített.

2006. február 13-án benyújtott kereset – Gollnisch kontra Parlament

(T-42/06. sz. ügy)

(2006/C 86/73)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Bruno Gollnisch (Limonest, Franciaország) (képviselő: W. de Saint Just ügyvéd)

Alperes: Európai Parlament

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Európai Parlamentnek az A6-376/2005. sz. jelentés elfogadásáról szóló határozatát;
- az Elsőfokú Bíróság ítéljen meg B. Gollnisch-nak 8 000 eurót a nem vagyoni károk megtérítéseként;
- az Elsőfokú Bíróság ítéljen meg a felperesnek további 4 000 eurót a tanácsadás és jelen kereset előkészítése költségeinek megtérítése címén.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen keresetben a felperes – aki az Európai Parlament képviselője – az Európai Parlament 2005. december 13-i plenáris ülésén megszavazott jogi aktus megsemmisítését kéri, amellyel elfogadták a jogi bizottság A6-376/2005. sz. jelentését a felperes egy sajtótájékoztatón elhangzott nyilatkozataira vonatkozóan, és következésképpen nem tartják fenn a felperes mentelmi jogát és előjogait. Ezenkívül a felperes a megtámadott határozat elfogadásával állítólag őt ért kár megtérítését is kéri.

Keresetének alátámasztására a felperes több jogalapot is felhoz, különösen a megtámadott parlamenti jogi aktus alaki jogellenességét, azt, hogy e jogi aktus állítólag ellentétes az olyan általános jogelvekkel, mint a jogbiztonság és a bizalomvédelem elve, valamint hogy annak elfogadása során állítólag eljárási hibák történtek. A felperes arra is hivatkozik, hogy a megtámadott jogi aktus ellentétes az Európai Parlament jogi ügyek bizottságának a szólásszabadsággal és a *fumus persecutionis*-szal kapcsolatos állandó joggyakorlatával, illetve hogy az sérti a képviselői függetlenséget, mivel a felperes szerint elvitatták azt, hogy a szóban forgó sajtótájékoztatón nemzeti és európai politikai tevékenysége keretében lépett fel.

2006. február 9-én benyújtott kereset – Cofira SAC kontra Bizottság

(T-43/06. sz. ügy)

(2006/C 86/74)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperesek: a Cofira SAC (Rousset Cedex, Franciaország, képviselő: Girolamo Addessi, Leonilda Mari, Daniella Magurno, ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Cofira SAC-kal szemben kiszabott bírságot;
- az egyetemlegesség alapján szabja ki a bírságot minden, a Cofira Sepso szétválásából létrejött társasággal szemben;
- csökkentse a bírság összegét;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott határozat 1. cikke szerint egyes vállalkozások, köztük a felperes is, az 1982. március 24-e és 2002. június 6-a közötti időszakban megsértették a versenyjog közösségi szabályait, mivel az ipari műanyagzsákok ágazatában megállapodások és összehangolt magatartások részesei voltak Belgiumban, Németországban, Spanyolországban, Luxemburgban

és Hollandiában. A jogsértések tárgya az alperes szerint az árak rögzítése, közös modellek kivitelezése, az árak kiszámítása, a piacok felosztása, eladási kvóták juttatása, az ügyfelek, üzletek és megrendelések felosztása, egyes versenytárgyalásokon összehangolt részvétel és egyéni információk cseréje volt.

Állításának alátámasztására a felperes elsősorban arra hivatkozik, hogy nem neki kellene a határozat címzettjének lennie.

E tekintetben emlékeztet arra, hogy 2003. november 21-én a COFIRA SEPSO, amely ellen, több vállalattal együtt a nyomozás folyt, három társaságra vált szét, amelyek közül az egyik a felperes. Következésképpen a COFIRA SAC csak a Bizottság által szankcionált tények bekövetkeztét követően jött létre.

A megtámadott határozat nem tartalmazza azokat az indokokat, amelyek alapján a bíróságot kizárólag a felperessel szemben szabták ki, amikor is minden, a COFIRA SEPSO szétválásából létrejött társaságnak felelnie kellett volna a szóban forgó jogsértés vonatkozásában.

A határozat nem tartalmazza a bírság összege meghatározásának szempontjait sem, tekintve, hogy a bírság mértéke az árbevételehez igazodik, a felperes pedig a szóban forgó tények bekövetkeztének idején még nem rendelkezett bevétellel, mivel nem létezett.

Másfelől, a Bizottság nem jelöli meg azon ténybeli elemeket, amelyeken keresztül megvalósult a jogsértés. Az egész határozat ugyanis azon a vélelmen alapul, hogy a társaság képviselőinek találkozóin, ténylegesen az EK-Szerződés 81. cikkével ellentétes magatartást valósítottak meg, valamint azon a vélelmen, hogy ez a gyakorlat jelentősen befolyásolta volna a versenyt. Azonban, még ha el is lehet fogadni a Bizottság által felhozott érveket, az öt éves elévülési határidő már eltelt.

2006. február 14-én benyújtott kereset – Bizottság kontra Hellenic Ventures és öt társa

(T-44/06. sz. ügy)

(2006/C 86/75)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képvisező: Maria Patakia, segítője: Spyridonas Chatzigiannis ügyvéd)